

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Jan Gibiec
Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Bohun

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **S. C. (...) AG w B. (...) i (...) sp. z o.o. w W.**

przeciwko: **(...) sp. z o.o. w K.**

o nakazanie zaniechania czynów nieuczciwej konkurencji, usunięcie skutków tych czynów i zobowiązanie do opublikowania oświadczenia

na skutek zażalenia stron powodowych

na punkt II postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 12 stycznia 2012 r., sygn. akt X GC 482/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek powódek o udzielenie zabezpieczenia (po uprzednim uchyleniu w trybie przepisu art. 395 § 2 k.p.c., na skutek zażalenia strony pozwanej, wcześniejszego postanowienia, w którym udzielił powódkom zabezpieczenia dochodzonego przez nie roszczenia). Analizując stanowiska wyartykułowane dotąd przez obie strony, Sąd pierwszej instancji uznał, że:

- strona powodowa, przedstawiając wyniki badań porównawczych, wskazywała, że poddany im produkt M. (...), wprowadzany do obrotu przez stronę pozwaną na podstawie zezwolenia na import równoległy, nie spełniał kryteriów do tego, by uznać, iż produktem referencyjnym w stosunku do niego mógł być produkt M. (...), produkowany przez powódkę ad. 1, wywodząc, iż produkt M. (...) poddany tym badaniom nie mógł być wprowadzony przez stronę pozwaną do obrotu na terenie Polski w ramach importu równoległego;
- strona powodowa, przedkładając w/w wyniki badań porównawczych uprawdopodobniła, że poddane przez nią badaniu próbki preparatu M. (...) nie pochodzą od powódki ad. 1, w związku z czym preparat poddany badaniom porównawczym nie może być oferowany przez pozwaną w ramach importu równoległego;
- obie powódki nie uprawdopodobniły jednak, by pobrane próbki pochodziły bezpośrednio z preparatu M. (...), importowanego przez pozwaną, która takim okolicznościom zaprzeczyła;

- strona pozwana, wprowadzając do obrotu w ramach importu równoległego, produkt M. (...) wskazuje jako producenta stronę powodową ad. 1, jednakże jest do tego obowiązana na podstawie otrzymanego zezwolenia na import równoległy;

- strona pozwana uprawdopodobniła z kolei, iż jej produkt, tzn. M. (...), jest produktem jednolitym z produktem powódki ad. 1, tj. M. (...);

Sąd pierwszej instancji uznał przy tym, iż pozbawienie strony pozwanej możliwości obrotu produktem, którym może obracać do końca 2012 r., byłoby niewspółmierne do interesu prawnego strony powodowej w udzieleniu zabezpieczenia.

Na punkt II powyższego postanowienia zażalenie złożyły powódki, zarzucając naruszenie przepisów:

1. art. 47a ust. 1 i art. 47a ust. 2 ustawy o ochronie roślin przez jego niezastosowanie i w konsekwencji błędne przyjęcie, że strona pozwana sprzedaje produkt własny pod nazwą M. (...), jednolity z produktem powódki ad. 1, będący generykiem produktu M. ad. 1;

2. art. 233 § 1 k.p.c. przez:

- zaniechanie wszechstronnej oceny dowodów, polegające na pominięciu, iż pozwana wprowadza do obrotu M. (...) niezgodnie z zezwoleniem na import równoległy, w związku z czym nie może oznaczać produktu firmą powódki ad. 1;

- zaniechanie wszechstronnej oceny dowodów, polegające na pominięciu, iż przebadana na zlecenie powódek próbka środka M. (...) ma właściwości niezgodne z wymaganiami;

- zaniechaniu wszechstronnej oceny dowodów przez pominięcie tego, że strona pozwana nie dołączyła faktur poświadczających legalne nabycie przez nią w Wielkiej Brytanii produktu, którego dotyczy zezwolenie na import równoległy;

3. art. 243 k.p.c. przez odmowę udzielenia zabezpieczenia roszczenia z tej przyczyny, że strona pozwana zaprzeczyła, jakoby sprzedawała produkt M. (...) bezpośrednio do (...) sp. z o.o., od której strona powodowa pobrała próbki preparatu, celem poddania ich badaniom porównawczym, podczas, gdy strona pozwana nie wykazała okoliczności negatywnej, na którą się powołała;

4. art. 730¹ § 1 k.p.c. przez oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia mimo uprawdopodobnienia przez powódki roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżące wniosły o zmianę punktu II zaskarżonego postanowienia przez udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem, ewentualnie o uchylenie postanowienia w zaskarżonym zakresie i przekazanie Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Zażądały także zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie strona pozwana wniosła o jego oddalenie i o zasądzenie od powódek na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu jako pozbawione uzasadnionych podstaw.

Na chwilę obecną poza sporem pozostawało, że powódka ad. 1 jest producentem środka ochrony roślin Moddus (...), którego jedynym importerem na terenie Polski jest powódka ad. 2. Strona pozwana uzyskała natomiast zezwolenie na import równoległy produktu M. (...), dla którego produktem referencyjnym ma być produkt powódki ad. 1 M. (...). Na obecnym etapie postępowania Sąd dysponował przedłożonym przez strony wynikami badań próbek preparatu M.

(...) – wyniki badań przeprowadzonych na zlecenie strony powodowej wskazywały na niezgodność jakościową tego produktu z M. (...), natomiast wyniki ostatniej kontroli, przeprowadzonej u strony pozwanej, wskazywały na brak uchybień w tym zakresie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, powyższe rozbieżności były wystarczające do przyjęcia, że stanowisko strony powodowej, aczkolwiek rozbudowane, nie dawało wystarczającej podstawy do uznania, że jej roszczenie jest uprawdopodobnione. Wyniki badań przeprowadzonych na zlecenie stron pozostają w oczywistej sprzeczności. Wyniki badań porównawczych, na które powołała się strona powodowa, czyniły jej roszczenie uprawdopodobnionym do czasu, kiedy strona pozwana powołała się na wyniki przeprowadzonej u niej kontroli. Przedłożony przez nią atest analityczny zawierał jednoznaczny i kategoryczny wniosek o braku istotnych różnic między M. (...) a produktem referencyjnym powódki ad.1. Na podstawie przeprowadzonych badań Instytut Ochrony Roślin – Państwowy Instytut Badawczy (czyli podmiot, który uprzednio dokonywał badań na zlecenie powódek) powziął wniosek, iż towar importowany przez pozwaną posiada właściwości zgodne z wymaganiami, nadając się do obrotu i do użytku. W tej sytuacji stanowiska strony powodowej na obecnym etapie postępowania, w świetle opozycyjnych wyników badań, przedstawionych przez stronę pozwaną, nie sposób zweryfikować w sposób stanowczy. Skoro strona powodowa uczyniła wskazywane różnice jakościowe podstawą faktyczną żądania oraz wniosku o udzielenie zabezpieczenia, wyniki badań, przedłożone przez stronę pozwaną, na obecnym etapie postępowania, stały na przeszkodzie uznaniu roszczenia strony powodowej za uprawdopodobnione.

W dalszej kolejności należało zauważyć, iż strona powodowa oparła swe roszczenie na wynikach badań próbek preparatu M. (...), pobranych od konkretnego przedsiębiorcy, dystrybuującego ów produkt, tj. (...) sp. z o.o. Strona pozwana zaprzeczyła, by pozostawała z tym podmiotem w jakichkolwiek stosunkach gospodarczych, wywodząc na tej podstawie, iż oferowany przez niego produkt nie był tym, który ona importuje. Sąd pierwszej instancji zasadnie zwrócił uwagę, iż okoliczność ta dodatkowo poddawała w wątpliwość twierdzenia strony powodowej o rozbieżnościach między produktami wprowadzanymi na rynek przez strony sporu i ich związku z działalnością strony pozwanej.

Sąd Apelacyjny podzielił też stanowisko strony pozwanej dotyczące braku kognicji Sądu powszechnego nad wykorzystaniem przez stronę pozwaną zezwolenia na import równoległy w sporze mającym za podstawę uczciwość konkurencji. Powódki musiałyby wykazać, w świetle przywołanej przez siebie podstawy żądania, że strona pozwana dokonuje oznaczenia pochodzenia produktu niezgodnie z prawdą, czego na obecnym etapie postępowania nie uczyniła.

Sąd Apelacyjny uznał ponadto zasadność twierdzeń strony pozwanej, iż nie można było jej zakazać wprowadzania produktów do obrotu z odwołaniem się do firmy strony powodowej (jako producenta produktu referencyjnego), gdyż zabezpieczenie tej treści pozostawałoby w oczywistej sprzeczności z treścią zezwolenia na import równoległy, zmuszając tym samym stronę pozwaną albo do całkowitego zaniechania działalności objętej zezwoleniem (co było niedopuszczalne) albo też do prowadzenia jej z naruszeniem jej podstawowych wymogów, określonych zezwoleniem, co z kolei narażałoby stronę pozwaną na sankcje administracyjnoprawne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Apelacyjny na obecnym etapie postępowania nie dopatrył się naruszenia przepisów art. 233 § 1 k.p.c. i art. 243 k.p.c. przy podejmowaniu zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Niezrozumiały pozostawał zarzut naruszenia przepisów art. 47a ust. 1 i art. 47a ust. 2 ustawy z dnia 18.12. 2003 r. o ochronie roślin (j.t. - Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 849). Powołane w zażaleniu przepisy stanowią odpowiednio: Środek ochrony roślin dopuszczony do obrotu w innym państwie członkowskim lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym może zostać dopuszczony do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie tego środka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „zezwoleciem na import równoległy" (art. 47a ust. 1). Zezwolenie na import równoległy wydaje się, jeżeli:

1) środek ochrony roślin dopuszczony do obrotu w Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym jest identyczny ze

środkiem ochrony roślin dopuszczonym do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1;

2) środek ochrony roślin dopuszczony do obrotu w innym państwie członkowskim lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym jest:

a) sklasyfikowany zgodnie z przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi oznakowania i klasyfikacji substancji i mieszanin chemicznych,

b) identyczny ze środkiem ochrony roślin dopuszczonym do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1, który jest sklasyfikowany pod względem stwarzania przez niego zagrożeń dla zdrowia człowieka, pszczoł i organizmów wodnych zgodnie z przepisami o substancjach i preparatach chemicznych;

3) zakres stosowania środka ochrony roślin, który będzie wprowadzany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie jest szerszy niż zakres stosowania środka ochrony roślin dopuszczanego do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, o którym mowa w art. 37 ust. 1;

4) oznakowanie i opakowanie środka ochrony roślin zostały określone zgodnie z przepisami o substancjach chemicznych i ich mieszaninach (art. 47a ust. 2).

Cytowane przepisy określają zatem dopuszczalność do obrotu środka ochrony roślin na podstawie zezwolenia Ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz przesłanki wydania tegoż zezwolenia, tj. okoliczności mające znaczenie wyłącznie w postępowaniu administracyjnym, mającym za przedmiot dopuszczenie określonego środka do obrotu. W obecnie rozpoznawanej sprawie Sąd nie bada natomiast przesłanek upoważniających Ministra do wydania zezwolenia, o którym mowa w przepisie art. 47a ust. 2 ustawy o ochronie roślin, lecz oceny swe opiera na tym, czy zezwolenie zostało wydane i jaki jest jego przedmiotowy oraz podmiotowy zakres, którego strona powodowa obecnie nie zdołała skutecznie podważyć.

Nieporozumieniem było również przypisanie Sądowi pierwszej instancji powzięcie wniosku, iż strona pozwana wprowadza do obrotu generyk (zamiennik) produktu powódek, gdyż Sąd takiego stwierdzenia nie użył. Analizując stanowiska stron, Sąd pierwszej instancji wskazał bowiem: „obie strony sporu podniosły twierdzenia oraz zaoferowały materiał dowodowy, z którego wynika, że środki ochrony roślin są często podrabiane, przy czym strona pozwana zaprzeczyła, by poddany przez powódki produkt pochodził od niej i był generykiem produktu M. (...), pochodzącym od powódki ad. 1. w ocenie Sądu Okręgowego uzyskanie przez stronę pozwaną przedmiotowego zezwolenia w wystarczającym stopniu uprawdopodobnia twierdzenie strony pozwanej, iż jej produkt (M. (...)) jest jednolity z produktem powódki ad. 1 (M. (...))” (k. 518). Sąd pierwszej instancji miał zatem na uwadze działanie strony pozwanej w oparciu o zezwolenie, o którym mowa w przepisach art. 47a ustawy o ochronie roślin oraz kwestię jednolitości, a nie zamienności produktu. Nie można mu było zatem przypisać nierozpoznania istoty sprawy, a zarzuty skarżących w tym zakresie były chybione.

Wobec braku uprawdopodobnienia w chwili obecnej roszczenia zbędne było badanie dalszej przesłanki udzielenia zabezpieczenia, tj. interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Brak uprawdopodobnienia roszczenia wyłącza bowiem udzielenie zabezpieczenia, bez względu na to, czy strona ma interes prawny w jego uzyskaniu.

Na przeszkodzie uwzględnieniu wniosku stał również wyrażony w przepisie art. 731 k.p.c. zakaz udzielenia zabezpieczenia, zmierzającego do zaspokojenia roszczenia. Nie pozostawał on wyłączony z uwagi na przedmiot roszczenia, którym była ochrona konkurencji, a nie praw własności przemysłowej. W tej sytuacji złagodzenie wymogów, przewidzianych w przepisie art. 753¹ k.p.c. dla tzw. zabezpieczeń nowacyjnych, nie znajdowało zastosowania. Dodatkowo, należało jeszcze mieć na uwadze, iż ze względu na krótki w chwili orzekania (art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.) okres, wyznaczony w zezwoleniu na wprowadzanie do obrotu preparatu M. (...) (30.04.2012 r.), udzielenie zabezpieczenia i tak byłoby bezprzedmiotowe nawet przy

uprawdopodobnieniu jego przesłanek i liberalnej wykładni przepisu art. 731 k.p.c., albowiem de facto obejmowałyby okres liczący jedynie dwa miesiące.

Mając na uwadze wszystkie wskazane okoliczności, Sąd Apelacyjny uznał, iż oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia nastąpiło bez naruszenia przepisu art. 730¹ § 1 k.p.c.

Przy uwzględnieniu powyższych kwestii, zażalenie powódek podlegało oddaleniu jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.).

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnie Sąd pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 108 § 1 k.p.c.).

(...)

(...)

(...)

bp